

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 32Ek/2515/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121430906
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121430906.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: C. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX/X, XXX XX M. nad C., proti povinnému X/: T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX M. nad C., povinnému X/: Q. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, XXX XX M. nad C., o vymoženie 4963,89 eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom, Mgr. Igorom Palšom, so sídlom exekútorského úradu Masarykova 13, 080 01 Prešov, pod sp. zn. 128EX 1054/21, o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného 2/ voči výroku II. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 32Ek/2515/2021 zo dňa 25.01.2022, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 32Ek/2515/2021 zo dňa 25.01.2022 zrušuje vo výroku II. a vracia vyššiemu súdnemu úradníkovi na opätovné rozhodnutie.

II. Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 32Ek/2515/2021 zo dňa 25.01.2022 zostáva vo výroku I. nedotknuté.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 25.01.2022 uznesenie, ktorým exekúciu v časti prevyšujúcej vymáhaný nárok titulom istiny vo výške 4 963,89 Eur, titulom úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4963,89 Eur od 16.03.2007 do 27.10.2008, úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4465,99 Eur od 28.10.2008 do 28.11.2008, úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4134,06 Eur od 29.11.2008 do 24.03.2009, úroku z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4034,06 Eur od 25.03.2009 do zaplatenia, titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 298,75 Eur a trov exekúcie oprávneného vo výške 16,50 Eur, podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil (výrok I.) a vo zvyšku návrh povinného 2/ na zastavenie exekúcie zamietol. V odôvodnení, za použitia ustanovení § 45 ods. 1, § 46 ods. 1 písm. a/, § 61k ods. 1, ods. 2 a 5, § 61l ods. 3 a 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 1 ods. 1, § 9 ods. 1, 2 a § 10 ods. 1 zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“), § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) uviedol, že návrh povinného 2/ bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote, teda má odkladný účinok a považoval ho za čiastočne dôvodný. Mal za to, že povinným uvádzané skutočnosti (že pôžička bola poskytnutá iba jeho bratovi, alebo že jej časť oprávnený poskytol v podobe falošných kolkových známok) sa týkajú pôvodného konania pred Okresným súdom Vranov nad Topľou a tieto skutočnosti mali byť uplatnené v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu súdu, o ktorom bol povinný riadne poučený. Bolo teda v plnej kompetencii povinného zvážiť, či svoje právo na podanie opravného prostriedku využije alebo nie. Povinný ich už teda nemôže vznášať v exekučnom konaní. Poznamenal, že exekučný súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda

znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmavať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Exekučný súd je v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo nenachádza, iba sa vykonáva. Návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Exekučný súd je právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu viazaný a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. Pre exekučné konanie vedené na Okresnom súde Banská Bystrica bola v čase rozhodovania o návrhu na vykonanie exekúcie podstatná skutočnosť, že boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom a ZoUNEK, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jednalo, a aj naďalej jedná o vykonateľné rozhodnutie súdu, a to po materiálnej aj formálnej stránke. Týmto bola splnená jedna zo základných podmienok na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Zákonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zostali nezmenené. Neobstoí ani tvrdenie povinného 2/, že mu exekučný titul nebol doručený, nakoľko obaja žalovaní (v tomto konaní povinní) boli v konaní na Okresnom súde Vranov nad Topľou č. k. 3C/241/2007 - 31 zastúpení opatrovníčkou - pracovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou a to z dôvodu, že v čase konania sa obaja povinní zdržiavali na neznámom mieste. Súd teda postupoval v zmysle zákona platného a účinného v čase vydania exekučného titulu a nie je ani prekážkou, že opatrovníkom bol ustanovený pracovník toho istého súdu, ktorý prejednával vec. Obmedzenie v otázke ustanovenia opatrovníka účastníkom konania, spočívajúce v tom, že súd nemôže ustanoviť za opatrovníka zamestnanca súdu, ktorý prejednáva vec, bolo prijaté až novelou č. 384/2008 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý nadobudol účinnosť dňa 15.10.2008 a teda až po vydaní exekučného titulu.

2/ K námietke premlčania vznesenej povinným 2/, vyšší súdny úradník uviedol, že vydaním exekučného titulu začala plynúť premlčacia doba podľa § 110 ods. 1 OZ, ktorá je desaťročná, počítaná odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. V posudzovanej veci rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3C/241/2007 zo dňa 07.10.2008 nadobudol vykonateľnosť dňa 23.12.2008. Premlčacia doba teda v čase začatia starej exekúcie neuplynula, nakoľko poverenie na vykonanie exekúcie vydané Okresným súdom Vranov nad Topľou na základe tohto rozhodnutia, bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 11.03.2009. Prijatím ZoUNEK zákonodarca zasiahol do prebiehajúcich (starých) exekučných konaní (t.j. exekučných konaní začatých podľa Exekučného poriadku účinného pred 01.04.2017) tým spôsobom, že tzv. staré exekúcie po uplynutí rozhodnej doby ex lege zastavil. V ustanovení § 9 však upravil možnosť podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie po zastavení starej exekúcie a zároveň osobitne upravil uplynutie premlčacích dôb vymáhaných pohľadávok v § 9 ods. 2 (pohľadávka vymáhaná v starej exekúcii sa po ukončení exekučného konania podľa tohto zákona nepremičí skôr, ako uplynie jeden rok; to platí rovnako, ak osobitný predpis umožňuje nariadiť výkon rozhodnutia do určitej doby). I keď bola stará exekúcia v zmysle ZoUNEK zastavená, v dôsledku podania opätovného návrhu na vykonanie exekúcie oprávneným tunajšiemu súdu dňa 27.07.2021, nemohla premlčacia doba uplynúť, pretože jej uplynutiu bráni ustanovenie § 9 ods. 2 ZoUNEK. Opätovný návrh na vykonanie exekúcie podaný do 1 roka od ukončenia exekučného konania zastaveného podľa ZoUNEK totiž vyvoláva účinky spojené s riadnym priebehom exekučného konania v uvedenom čase, teda samotný ZoUNEK poskytuje oprávnenému výhodu v tom, že mu umožňuje opätovným podaním návrhu na výkon rozhodnutia odvrátiť námietku premlčania. Podľa Oznámenia o ukončení exekučného konania bolo exekučné konanie vedené súdnym exekútorom JUDr. Marianna Vargová, Exekútorový úrad Trebišov pod sp. zn. EX 31/09 a Okresným súdom Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12Er/197/2009 ukončené dňa 23.08.2021. Preto vzhľadom na podanie opätovného návrhu na vykonanie exekúcie v rámci lehoty ustanovenej § 9 ods. 2 ZoUNEK, nemožno vymáhaný nárok považovať za premlčaný. Exekučné konanie je vedené na základe opätovného návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle ZoUNEK. Povinný v 2. rade v návrhu na zastavenie exekúcie ďalej uviedol, že návrhom na vykonanie exekúcie si oprávnený uplatnil nárok na zaplatenie opakujúceho sa príslušenstva pohľadávky a návrh na vykonanie exekúcie bol podaný po troch rokoch od nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, čo je v zmysle § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku neprípustné. Toto tvrdenie je pre posudzovanie začatej exekúcie bezpredmetné a to z toho dôvodu, že v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 ZoUNEK sa na postup podľa tohto zákona ustanovenie § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku nepoužije.

3/ V súvislosti s tvrdením povinného 2/, že časť uplatňovanej pohľadávky bola oprávnenému po vydaní exekučného titulu uhradená, vyšší súdny úradník z predložených príjmových dokladov zistil, že povinný 2/ uhradil časť vymáhaného nároku oprávneného, a to úhradami vo výške 15.000,- Sk (497,90 Eur) dňa 27.10.2008, vo výške 10.000,- Sk (331,93 Eur) dňa 28.11.2008 a vo výške 100 Eur dňa 24.03.2009, pričom tieto úhrady boli dlžníkom určené na úhradu príslušenstva pohľadávky (pôžičky). Z toho dôvodu, s poukazom na § 566 ods. 2 OZ posúdil, že istina je uplatnená oprávneným uvedená v správnej výške, avšak oprávnený uvedené úhrady nezohľadnil na príslušenstve pohľadávky (návrhom na vykonanie exekúcie si uplatnil nárok na úrok z omeškania vo výške 7% mesačne zo sumy 4 963,89 Eur od 16.03.2007 do zaplatenia). Vzhľadom na to exekúciu v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v časti príslušenstva zastavil. Nakoľko povinný 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne ďalšie skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku celého vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, vyšší súdny úradník návrh na zastavenie exekúcie považoval za nedôvodný a podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ho vo zvyšnej časti zamietol. O trovách exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nerozhodoval, nakoľko oprávnený ani povinný si nárok na ich náhradu neuplatnili.

4/ Voči výroku II. uznesenia podal povinný 2/ sťažnosť, ktorou uplatnil viacero námietok. Za nesprávne považoval tvrdenie súdu o tom, že § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku sa pri opätovnom návrhu na vykonanie exekúcie podľa ZoUNEK nepoužije. Naopak, mal za to, že ustanovenie § 9 ods. 1 ZoUNEK v poznámke pod čiarou č. 8 odkazuje na § 48 Exekučného poriadku. Preto za účelom opätovného začatia exekučného konania v zmysle § 9 ZoUNEK bolo potrebné podať štandardný návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 48 Exekučného poriadku, ktorý sa mal posudzovať podľa relevantných ustanovení Exekučného poriadku, medzi inými tiež podľa § 53 Exekučného poriadku. Opačný názor, podľa ktorého by oprávnený mal mať možnosť novým návrhom vymáhať tiež opakujúce sa príslušenstvo takmer trinásť rokov po nadobudnutí tvrdenej vykonateľnosti exekučného titulu, by bol jednak v priamom rozpore s § 53 ods. 3 písm. g) Exekučného poriadku a tiež v rozpore s účelom samotného ZoUNEK. Uvedené predstavuje skutočnosť týkajúcu sa exekučného titulu, pre ktorú sa exekúcia nemala vôbec začať a teda inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie súdom. V súvislosti s námietkou nedoručenia exekučného titulu sa konajúci súd nekriticky stotožnil s názorom oprávneného a vôbec nevzal na zreteľ povinným 2/ uvádzané skutočnosti. Skutočnosť, že opatrovníkom v tom čase mohol byť (za splnenia zákonných podmienok) aj zamestnanec súdu povinný 2/ nespochybňoval, spochybňoval len proces šetrenia, ktorý ustanoveniu opatrovníka predchádzal, a ktorého nedostatočnosť a na to nadväzujúcu nezákonnosť ustanovenia opatrovníka dostatočným spôsobom preukázal. Judikatúra súdov hovoriaca o rozsahu potrebného šetrenia bydliska účastníka konania, na ktorú v návrhu na zastavenie exekúcie poukázal (uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 8 SŽa 27/2008; rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 MCdo 10/2005) pochádza z obdobia pred vydaním rozsudku, ktorý je exekučným titulom v tomto exekučnom konaní. V tejto súvislosti dostatočným prešetrením nie je len vyžiadanie si správy z ústrednej evidencie obyvateľov, resp. len vyžiadanie správy od mestskej polície, ale treba vychádzať aj zo skutočností, ktoré vyšli najavo v priebehu konania o pobyte účastníka, napríklad z oznámenia obecného úradu či výpovedí svedkov alebo rodičov neznámeho účastníka. Opätovne poukázal na čestné vyhlásenie jeho matky, p. Alžbety Ritochovej z ktorého vyplýva, že túto nikto nekontaktoval za účelom zistenia adresy pobytu povinného. Jednou z podmienok formálnej vykonateľnosti rozsudku ako exekučného titulu je jeho riadne doručenie. Exekučný súd je oprávnený a ak to povinný namieta, tiež povinný preskúmať nadobudnutie formálnej vykonateľnosti exekučného titulu, a teda v tomto prípade preskúmať, či boli splnené podmienky pre ustanovenie opatrovníka. Ak by súd aj dospel k názoru, že napriek skôr predloženým dôkazom hovoriacim o opaku ustanovenie opatrovníka bolo zákonné, je následne povinný skúmať, či rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou z 07.10.2008, sp. zn.: 3C/241/2007 bol po jeho vydaní zákonným spôsobom doručený. Napriek uvedenému konajúci súd nielenže žiadnym spôsobom nepreskúmal splnenie podmienok pre ustanovenie zamestnankyne súdu ako opatrovníčky v súdnom konaní, hoci predložil dôkazy, ktoré nesplnenie podmienok preukazujú, no s týmto argumentom sa v odôvodnení uznesenia žiadnym spôsobom nevysporiadal. Konajúci súd zároveň žiadnym spôsobom ani nepreskúmal kedy a ako došlo k doručeniu exekučného titulu, hoci to bolo z jeho strany navrhnuté. Súd v odôvodnení súčasne neuviedol, z akého dôvodu tak neučinil. V nadväznosti na uvedené trval na tom, že z dôvodu, že mu exekučný titul doposiaľ nebol procesne účinným spôsobom doručený, nemohol ani nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť v dôsledku čoho nemôže byť spôsobilým exekučným titulom v zmysle § 45 Exekučného

poriadku. Uvedená skutočnosť predstavuje dôvod, pre ktorý sa exekúcia nemala vôbec začať a teda v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku mala byť zastavená.

5/ Pokiaľ ide o tvrdenie súdu, že je viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu a že nie je v jeho kompetencii rozhodnutie posudzovať, opomína skutočnosť, že toto pravidlo neplatí absolútne. K výnimkám patrí posudzovanie exekučného titulu podľa § 53 ods. 3 písm. d), e), f) a h) Exekučného poriadku. V podanom návrhu relevantným spôsobom namietal, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, že existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ako aj to, že exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné preskúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Oprávnený pri uzatváraní zmluvy o pôžičke síce vystupoval ako fyzická osoba, avšak zo skutočnosti, že takéto služby poskytoval opakovane a za odplatu, ako aj na jeho podnikateľskú činnosť, ktorou je popri prevádzkovaní záložne tiež poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (pri ktorej podniká ako fyzická osoba - podnikateľ pod obchodným menom Ľubomír Chovanec - LCH Záložňa, IČO: 33275980), je zrejmé, že oprávnený vo vzťahu s povinnými vystupoval ako dodávateľ. Na preukázanie uvedenej skutočnosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn.: 10T/1/2018, z ktorého vyplýva, že oprávnený si v nespočetných ďalších prípadoch od iných osôb uplatňoval svoje peňažné pohľadávky, pričom je dôvodné predpokladať, že tak vo viacerých prípadoch robil práve na podklade zmlúv o pôžičke. Skutočnosť, že za účelom zhoršenia postavenia dlžníkov vystupoval pri plnení zmluvy ako fyzická osoba, nemá pre účely posúdenia jeho postavenia ako dodávateľa žiadnu právnu relevanciu. Z predloženej zmluvy o pôžičke, na podklade ktorej bol exekučný titul vydaný, je súčasne zrejmé, že táto obsahuje viacero neprijateľných podmienok, ktoré nemohli byť preskúmané v konaní pred súdom, a to predovšetkým zakotvenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie spojenej s nesplnením záväzku, ktorou úrok z omeškania vo výške 7% mesačne z dlžnej sumy bezpochyby je. Úrok z omeškania v takejto výške, ktorý v súčasnosti predstavuje gro vymáhanej pohľadávky nemožno vyhodnotiť inak ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a súčasne za nárok, ktorý sa prieči dobrým mravom. Súčasne dostatočným spôsobom preukázal dôvod, pre ktorý neprijateľné podmienky nemohol namietat, a ktorým bola jeho faktická nevedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní, keď mu bol nezákonne ustanovený procesný opatrovník, hoc na to neboli splnené zákonné podmienky. Súd sa ani tejto námietke v odôvodnení žiadnym spôsobom nevenoval. V nadväznosti na uvedené trval na tom, že uvedená skutočnosť predstavuje s poukazom na § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku dôvod pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, a teda v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku inú skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti exekučného titulu, a ktorá odôvodňuje zastavenie exekúcie súdom. V nadväznosti na vyššie uvedenú nesprávnosť uznesenia a jeho nedostatočnú odôvodnenosť žiadal konajúci súd, aby v súlade s § 250 ods. 2 CSP výrok II. napadnutého uznesenia zrušil a vec v napadnutom rozsahu vrátil na prejednanie a rozhodnutie vyššiemu súdnemu úradníkovi alebo zmenil tak, že návrhu na zastavenie exekúcie vyhovie a exekúciu zastaví.

6/ Oprávnený žiadal sťažnosť povinného 2/ zamietnuť, nakoľko ju považoval za nedôvodnú a zotrval na svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

7/ Povinný 2/ súdu ešte dňa 28.03.2022 doručil ďalšie podanie nazvané ako „Dodatok k spisu č. 32Ek/2515/2021“ , v ktorom uviedol, že ho brat zatiahol, keď mu dal jeden podpis a teraz má platiť nekresťanské peniaze. Istina je 4 960 Eur a teraz má platiť 83 000 Eur, čo je likvidačné. Nevedel, že je voči nemu vedená exekúcia až do roku 2021, keď mu bolo vysvetlené, že má zablokované auto. Je to stará 14-ročná exekúcia a oprávnený falšoval jeho podpis, aby sa mohlo v exekúcii pokračovať. Keď na to upozornil exekútorku aj exekučný súd, exekúcia bola zastavená a exekútor chcel 6 000 eur aj s úrokmi. Oprávnený podal opätovný návrh na vykonanie exekúcie a dostal to nový exekútor, ktorý chce 83 000 eur. Považoval to za nespravodlivé. Oprávnený súhlasí so zaplatením 6 000 eur aj s úrokmi. Povinný má všetko zablokované a postup exekútora je na výsmech.

8/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

9/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

10/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

11/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12/ Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

13/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného 2/ voči výroku II. je dôvodná, nakoľko sa vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí nevysporiadal s podstatnými skutočnosťami tvrdými povinným 2/ v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, konkrétne tvrdeniami o spochybňovaní doručenia platobného rozkazu (do rúk opatrovníka žalovaných v základnom konaní) a tvrdení o charaktere zmluvy o pôžičke ako spotrebiteľskej, ktorá mala podľa povinného 2/ obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. Pre úplnosť súd dodáva, že na ďalšie podanie povinného „Dodatok k spisu č. 32Ek/2515/2021“ pri rozhodovaní o sťažnosti neprihliadal, nakoľko bolo podané po uplynutí lehoty na podanie sťažnosti.

14/ V súvislosti s otázkou doručovania exekučného titulu vyšší súdny úradník len skonštatoval, že v čase konania boli obaja povinní zastúpení opatrovníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou, no nezaoberal sa ďalšou časťou námietky povinného 2/, t.j. akým spôsobom a kedy bol rozsudok doručený opatrovníkovi. Súdna prax zastáva jednoznačný názor, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný zisťovať či je podkladové rozhodnutie (exekučný titul) vykonateľné, a to aj v prípade, že je opatrené doložkou vykonateľnosti, pokiaľ je jeho správnosť účastníkom konania spochybnená. Vyznačenie doložky právoplatnosti a vykonateľnosti samo osebe nie je rozhodnutím, ale len administratívno-technickým úkonom zamestnanca súdu. Vykonateľnosť rozhodnutia nastáva priamo zo zákona, t.j. splnením procesných podmienok pre nadobudnutie vykonateľnosti rozhodnutia. Vykonateľnosť rozhodnutia nenastáva vyznačením doložky vykonateľnosti na rozhodnutí, nakoľko táto doložka nekonštituuje vykonateľnosť. Preto v takých prípadoch je exekučný súd oprávnený sám formálnu vykonateľnosť exekučného titulu posúdiť. Námietka povinného, že mu podkladové rozhodnutie (exekučný titul) nebolo doručené, sa týka skutočnosti rozhodujúcej pre nariadenie exekúcie a súd sa ňou musí zaoberať. Ak vyvstanú pochybnosti o tom, či sa exekučný titul stal vykonateľným, najmä či bol riadne doručený povinnému, je exekučný súd oprávnený urobiť potrebné zistenia predovšetkým preskúmaním pripojeného podkladového rozhodnutia, doložky o jeho vykonateľnosti, ako aj nazretím do spisu. Nejde pritom o posudzovanie obsahovej správnosti rozhodnutia, ale o skúmanie jeho formálnej vykonateľnosti. Ak exekučný titul nebol účastníkovi doručený v základnom (vyhľadávacom) konaní, ide o dôvod pre zastavenie exekúcie, ktorá už bola začatá, a to postupom podľa § 61 ods. 1 Exekučného poriadku. Ak by sa súd nezaoberal v rámci exekučného konania námietkou povinného o tom, že mu nebol exekučný titul riadne doručený, porušil by právo povinného na spravodlivý proces zakotvený v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. K tejto problematike existuje viacero súdnych rozhodnutí, napr. nález Ústavného súdu SR z 9. 12.2009, sp. zn. I. ÚS 203/09, uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.03.2012, sp. zn. 6M Cdo 3/2011. Preto pokiaľ sa vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí vôbec nezaoberal doručovaním rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 3C/241/2007-31 zo dňa 07.10.2008, ustanovenej opatrovníčke, je potom jeho rozhodnutie vo vzťahu k posúdeniu formálnej vykonateľnosti exekučného titulu nedostatočne odôvodnené, čo ho robí nepreskúmateľným. Vyšší súdny úradník vo svojom rozhodnutí nezaujal žiadne závery ani k tvrdeniam povinného 2/ (bod D. návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie) o tom, či oprávnený vo vzťahu k povinným pri uzatváraní zmluvy o pôžičke vystupoval ako dodávateľ a povinní ako spotrebiteľia (a či v prípade spotrebiteľského charakteru zmluvy o pôžičke táto obsahovala neprijateľné podmienky). Za závery k tomuto tvrdeniu povinného 2/ nemožno považovať odôvodnenie bodu 19. napadnutého uznesenia, nakoľko vyšší súdny úradník v ňom reagoval len na argumentáciu povinného o poskytnutí pôžičky iba jeho bratovi, poskytnutej čiastočne v podobe falošných kolkov.

15/ Absencia vysporiadania sa vyššieho súdneho úradníka v jeho uznesení s takými tvrdeniami povinného, ktoré bez ďalšieho nejde označiť za nepodstatné, je tak závažným nedostatkom rozhodnutia (a zásahu do procesných práv účastníka konania), ktorého intenzita zakladá (až) porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Požiadavku riadneho a presvedčivého odôvodnenia rozhodnutia vyšší súdny úradník splní tým, že z jeho rozhodnutia bude zrejmý podstatný a výstižne interpretovaný myšlienkový postup (t.j. v podstatné úvahy), ktorý ho viedol k záveru vysloveného vo výroku (enunciáte) rozhodnutia. Vyšší súdny úradník sa preto musí v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený, nielen s poukazom na všetky zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal (v tomto prípade najmä posúdením riadnosti doručenia vykonávaného rozhodnutia, ku ktorému si musí zaobstarať potrebné podklady a s tým spojenou formálnou vykonateľnosťou vykonávaného rozhodnutia, vysporiadaním sa s relevanciou tvrdení povinného v štádiu exekučného konania o dostatočnosti šetrenia pobytu účastníka, ktorému bol ustanovený opatrovník v základnom konaní, ako i tvrdeniami o charaktere zmluvy o pôžičke zo dňa 19.01.2007). Výrok rozhodnutia musí byť dostatočne odôvodnený a dôvody musia byť jasné a presvedčivé. Výrok, ktorý nemá svoj obsah v odôvodnení, nemožno za taký považovať. Nakoľko napadnuté uznesenie tieto požiadavky nespĺňalo, sudca ho musel v sťažnosťou napadnutom rozsahu podľa § 250 ods. 2 CSP, zrušiť. Nakoľko výrok I. nebol sťažnosťou napadnutý, zostal rozhodnutím o sťažnosti nedotknutý.

16/ Na základe uvedeného vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia opätovne rozhodne o návrhu povinného 2/ na zastavenie exekúcie v rozsahu, v ktorom bolo jeho rozhodnutie zrušené, pričom sa riadne vysporiada so všetkými relevantnými dôkazmi a tvrdeniami uvádzanými povinným 2/ v návrhu na zastavenie exekúcie, vrátane riadneho posúdenia formálnej vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 3C/241/2007 zo dňa 07.10.2008 v súvislosti s jeho doručovaním povinnému 2/ a námietkami povinného týkajúcimi sa charakteru zmluvy o pôžičke (ktorá má podľa povinného 2/ obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).